

ДІЛО

виходить щоденно передпол.

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18, 8. пов.
 Кошто почт. шваб. 143.322.
 Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
 Нач. Редактор пробиває вік 18—11 год. передпол.
 Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
 Місячно в ціну 2,500.000 Мп.
ЗА ГРАНИЦЮ:
 В Америці і док. Франції, Голландії, Бельгії 10 фл. фл., Італії 10 л., Швейцарії 4.000/1000 л. швейц., Швейцарії 5 шв. фл., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунії 100 лей, Польщі 50 л., Австрії 4.000/1000 шв. фл. Збірок грошей 10000 Мп.

В слові оголошено звертатися до Адміністрації.
 ЦІНА ОДНОГО ПРИКЛАДКА 100.000 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

Кріза повоєнної демократії.

На довго перед війною поважні соціологи та політики передбачували крізу демократичних ідей в Європі. Коли пригадати надії з яких йшли до війни поодинокі народи, тоді треба признати, що давно вже люде не боролись з такою давнятою вірою в справедливий демократичний мир як в останній війні. Несподіванки, які приніс цей мир були безумовно більші, як надії з ним зв'язані.

Нині, найбільші зусилля витрачують народи та держави на те, щоби доклати свої демократичні циміри. Оборонці версайського договору доказують, що завдяки ньому географічна карта Європи наблизилась до демократичнішого стану ніж була перед війною. Вороги цього договору не мають труднощів, щоби вказати на потоптання найбільше переміжних домагань демократії з боку вчорашніх зведичників гасла братерства та свободи. Одним з найсильніших аргументів Франції щодо хосенности версайського договору є приклад розчленування Австрії на демократичні національні републики. І зараз при цьому першою прикладі забувається, що самій Австрії не дали права зднатись з територією населеною цією самою національністю. З частини бувшо-австро-угорської території тільки Чехословаччина має справжній демократичний устрій. Інші частини вдовольються фірмою демократизму: одні бажали би встатися силами зирати зі своїм теперішнім станом, інші хотять силніше задержати цей стан тому, що він є саме наскрізь анти-демократичний.

Один гумористичний французький часопис розписав між своїми передплатниками в р. 1920 анкету на тему: яка є найгірша книжка біжучого року. Найбільше голосів одержав виданий збірник мирних договорів. Демократичні добрі наміри авторів цих договорів ішли сильно в розрив з територіально-національними домаганнями. Надто багато було учасників війни, щоби можна було найти безсторонній трибунал незаинтересованих. Момент підписання договору був зовсім непригожий для переведення на новоутворених державних територіях принципів самовизначення. Територія бувшої Росії лежала поза сферою впливів Союзних Держав, а німецькі землі стали об'єктом карного засуду прикладеного у Версайським договорі.

Війна є поганою школою демократії. Народи вийшли з неї зі сумним досвідом, що засоби на-

силства користуються чималим успіхом. І тому Союз Народів, який почав свою працю після останньої війни, ставав здебільша безважним супроти міжнародних конфліктів. Поодинокі держави, а навіть народи були сильніші ніж ця гуманітарна міжнародна організація, що спиралась тільки на моральні авторитети. Навіть ті країни, в яких демократичні традиції були дуже сильні, як на прим. Франція, зупинились після війни перед питаннями, які надто важко було вирішити старими демократичними методами. Затривожена своєю майбутністю Франція, мусіла вжити збройної сили для оборони мирних умов.

Тільки Англія мала безпосередній інтерес у поширенню мирної, демократичної політики в Європі. Американські демократичні ідеї мали надто слабкий вплив на Європу. А такі приклади як Італія зміцню-

Найкраще Найдовше
 ПРОЗА
 ФУТРА
 Магазин „ГОРНОСТАЙ“
 111 ЛЬВІВ АКАДЕМІЧНА 2

вали погляд, що навіть ідеї до демократичних реформ є найбільшій недемократичними засобами. Зріст межового, активного націоналізму в інтернаціонального співдільства є доказом ослаблення демократичних принципів. Один з найосновніших принципів демократії: принцип поваги прав і думок більшости був ними порушений. Хто знає, чи не є це найхарактеристичнішою ознакою цієї нової доби, яку переживають народи та нації нині: — доби шукання за новою синтезою політичних та національних суперечностей та дисонансів між якими живемо.

ПРАКТИЧНІ ДАРУНКИ на ЯПИНУ І Н. РІК
 Величезний вибір моделів вечірних суконь
 MAISON CHIC
 1174 ЛЬВІВ, СИМТОВСЬКА 1

жовніри австрійської та російської армії впади жертвою світової війни 1914—18, та герої Української Гал. Армії, борячись за Волю і державність України 1918—23, що вкриті польськими військами згід рішучої стріхи зложили тут свої кости 1923 року. По боках напис в чеській і латинській мові. — Над бичини написани вириті два тризуби. В пам'ятник вмуровано пергаментову грамоту (на зразок грамоти в пам'ятника в Німецькій Яблінні), артистичну працю руки ст. архітект. Денила Дермедева.

Борцям за Волю і Державність України.

Берно, 24. грудня 1923.

„На вічну пам'ять“ — слова, що приводять зяву Ангела смерті і водять перед очі страхоту з боєвищ і лічиць світової та подільсько-української війни, вже пятий рік переслідують вигнанців-скальців української армії, йдуть крок у крок за тими, що караються за межами дорогої Батьківщини. На дорозі, куди переходили, на містках, де перебували українські стрільці, виростають темні могили, а на нагробнім камінню складаються чорні букви в болючі слова: — „на вічну пам'ять“ знесилених незгоєними ще ранами, виснажених епідеміями скальців кладє в могили по всіх закутках чеської републики невольна смерть.

Бажаючи на вічний спогад передати імена героїв борців Української Галицької Армії та зведичати пам'ять жертв світової війни, що в бернських шпиталях на віки замкнули свої очі, просвітно-організаційний комітет української еміграції в Берні за ініціативою голови української Академічної Громади п. Антона Базара постановив поставити пам'ятник на бернському цвинтарі, який був би заравно історичним документом про тяжкі визвольні змагання українського народу за свою волю і суверенність. В склад комітету входили відпоручники Української Акад. Громади, Т-ва „Просвіта“ при українській роботі. Куріни в Берні. Комітет розпочав свою працю в серпні м. р. Завдяки енер-

гійним старанням п. сот. Льва Кривенка, голови Просвітно-організаційного Комітету та п. Антона Базара зост. голови тогож Комітету, як також гідній признання жертволюбивості і довитомі всього місцевого стрільства, будову пам'ятника покінчено вже в останніх днях жовтня так, що в п'яту річницю проголошення державности зах. українських земель, отже у день 1. листопада 1923 можна було пам'ятник відкрити та посвятити.

В присутности всієї української Кольонії, відпоручника Комітету західно-української еміграції д-ра Івана Мельницького, відпоручника Головної Команди українських частин в Ч. С. Р. п. чет. Корнила Крушельницького, відпоручників чеського місцевого війська, старости міста Берна та представників різних славянських організацій та численного населення відбулося о год. 9. пер. пол. святочне в ідритті і посвячення пам'ятника. Богослуження і панахиду відправив бернський парох. Підчас богослуження співав український акад. хор і граля чеська військова музика. На пам'ятник зложено багато віниць з написами і без написів, між ними вищі від п. президента д-ра Елгена Петрушевича, Комітету західно-українських емігр. в Празі, Академічної Громади в Берні, Т-ва „Просвіта“, „Союза руських студентів“ в Берні, чеського війська, та багато віниць і китиць від незнайомих людей. Промову виголосив п. чет. Корнило Крушельницький. В чеській мові коротко зачитав справу та подякував присутним за участь п. чет. Церковний Олександр.

Свято покінчилося переданням пам'ятника в опіку стаційної команди та відспіванням українського гімну.

Пам'ятник є середньої величини з доброго каменя. На верху складена з розпущеною косою зажерена жінка проливає сльози. На передній стіні уміщено мармурову таблицю з написом: „На вічну пам'ять 124 саван Української Землі, які як

Кошти будови пам'ятника, що вносять біля 9.000 к. ч. покрили українська колонія в Берні, т. зн. Український робітничий Курінь і Українська Акад. Громада в Берні. З грошевою допомогою прийшли деякі українські робітні відділи та воюдинокі особи. З жалев слід замітити, що мале зацікавлення будовою було у інших студентських організаціях в Ч. С. Р.

Хоч важко було на вигичню спромогтись на щось більше величавого, однакє всістакі на бернському цвинтарі поруч пам'ятників: данського, шведського, німецького та російського став не гірший від них свідок кривавих визвольних змагань українського народу, який вийде в історію моревської землі, та в історію визволення чеського та українського народів. III.

По широкому світі.

Промова Муссоліні.

З нагоди Нового Року всі італійські міністри явилися у Муссоліні з гратуляціями. В імені їх виголосив промову міністер юстиції, котрий підкреслив велике значення фашистської революції для Італії. Відповідаючи на привіти, Муссоліні заявив:

„Я гордий з того, що мені удалося утворити владу, котра є основою державного організму і дає народови силу й дисципліну. Внутрішні відносини в країю ще не є ідеальні, але вистарчить порівняти теперішній стан зі станом 1922 р., щоби усвідомити собі величезні корисні зміни. Деякі фашистські відділи допускаються актів насильства на населенню, але уряд бореться з тими явищами і в короткім часі припинить їх. Уряд зобов'язав собі довіря широким мас і можна сподіватися, що в 1924 р. фашисти закріплять остаточно свою владу в Італії.“

Плебіцит в Греції?

Грецька преса повідомляє, що Венізелос виважаючи до Атен, вислав грецькому урядові радіо-телеграму із домаганням оголосити плебіцит в справі майбутньої форми державного устрою в Греції.

Пр. 868-23. В імені Річпосполитої Польської! Суд окружний карний як Трибунал пресовий у Львові рішиє на внесок Прокуратури Державної, що зміст часопису „Діло“ число 211 з дн. 29. грудня 1923 року в артікулі під заголовоком: 1) „Юнклей О. Олеся“ в уступі між словами а) „своєюму народу“ і „Роль мистецького“, б) „любовний“ і „за джанти“, в) „Повітряні На. одний Зад у Львові“ в уступах між словами „революції“ і „влада української армії“ з) в рубриці „Помітки“ в статці під заголовком „З документа літератури“ в уступі від слів „Чим не рація“ до слів. 4) „Видати й комуналіти“ в уступі від слів „статки“

„Волон“ містить в собі єство злочину з 8 65 а) зак. кар. узлаз доконану в дн. 28. грудня 1923 року конфіскату за оправдану і заряди звиниця цілого накладу і видав по думи 493 з. к. заваз дальшого понижовання того друкованого п'єсьма. Заразом видав наказ відповідальному редактору тей часопису, щоби не рішених покістав Бендату в найбільшій числі і то на першій сторінці. Незаконання того наказу покістав за собою наслідки предвиджені в 21 зак. друк. з 11. XII. 1882 д. п. д. 14 6 ст. 1863, з іменом засудження за переступство на гримув до 4.10.1920 Мп. — Львів дн. 20. грудня 1923. (Підпис печатка.)

ОСТАННІ ВІСТІ.

Різдове число „Ліла“

вийде в суботу 5. г. н. в. вранку
— вільнопошу обомі —

12 сто.

У Різдовому числі „Ліла“ будуть авторські статті на громадські, політичні, освітні, економічні, науково-научові, культурно-історичні, літературно-критичні й мистецькі теми та белетристичні твори найкращих науковців, письменників і журналістів.

двої збірки із самцями в год. 1 по година блон товмалеві пензи.

— **Пенсія в санаторії.** Для 2 січня 1924 у санаторії „Мерік фак“ в Лисенці встановлено пенсії: на 2 перебігає і на сусідній будинку. Пожарна сторожа гасила в кожну ніч втрачає в год.

— **Сплате за Готель.** Лявська міська рада в днісний готель платила на 50 процентів з дачею 1. січня 1924.

— **Романтичне самоубийство.** Того ж 12 год. в ночі з 31 грудня на 1. січня часівні прохали Від цієї в Віденці, що брали участь у забавках Складестрової мови, були заарештовані інструмом на площі Опері. Під арештами опери засталися кілька невідомої добродії, якому, що правда, надокучало життя, але який не знав собі в силі волі й нахили до романтизму, що забрав собі на останню доброту затримати місце під чудовим театром та викладає таємничої опери перебігу старого в нового року.

— **Радуйтеся своїй Американській Америкі** коли зацікарені Тесер воїни викладом Нью-Йорк-ого Америк. Виклад цей є лком проти старости, а походить із суб танці доброту з серця молодих курчат. Дяк цей має силу продовжувати вік.

— **З театру „Вестри“.** З днем 1. січня Дирекція театру змагала на канцелярстві п. Людвіка Галдлауша, одного із перших колишніх есенів Музичного Інституту ім. Лисен в у Львові, який скінчив музичну школу канцелярством в німецьких театрах Нейбург, Ерфурт, Галле, в Естоні (Ревель, Рига), в українських театрах в Астрахані, Царщині, Саратові. Як першу прем'єру під проводом нового канцелярстві виставить театр в найближчий дек: „Добродію Суданку“, оперетку на 3 дії з п. Бенцлер, Дешлаушою, Вурлакою, Березовським, Коссовом, Коссовою, Орлом, Лесь-Остоем, Стадником, Стадником в головних ролях. Еволюції і танці укладу балетмайстра міських театрів в Цесель-таго.

— **Український Театр.** Далше владис в членів кооперативні: 765 Микола Іванович (впл. шл. удлі) в Зарку; 766 Юліан Якович (в. д. у.) в Делатині ул. Др. Маарошній, 767 Календра Боронь (в. д. у.) в Отфінкові, 768 Габ Дурбак (в. д. у.) у Львові, 769 Адо мф Мусинович (в. д. у.) і 770 д-р Ролодімкер Вемко (впл. чотирі удлі) в Бережанах, ул. д-р Вемко, 771 Земельний Банк (поточний впл. п'ять удлі), 772 Іван Сполотакевич (в. д. у.) у Львові, 773 Мико Шляховський (в. д. у.), 774 Андрій Фалендаш (в. д. у.), 775 д-р Олександр Грабовський (в. д. у.) в Тернополі; 776 Катра Кушніршина в Ходяків, (в. д. у.) збір-а М. Турна, 777 Олександр Вітківський (в. д. у.) у Львові, 778 Чоталія „госпіт“ в Бибріші (в. д. у.), 779 Роман Левинський (в. д. у.) у Львові, 78 Стефанія Кучабська (в. три удлі) в Ширці, 781 Тадей Залеский (в. три удлі) в Стрию, 782 Ярослав Витодимський (в. три удлі) і 783 Ц. К. (в. д. у.) у Львові. — **На будуче будемо оголошувати найменше один мільон марок.**

Пам'яті визначної громадянки.

Перед тяжкою хворобою від нас одій в чималих вітчих жінок, знаменита учителька і педагогічна письменниця — **Варвара Марія Литвинська**.

Не багато давала вона про себе знати за життя, бо субтелна, скромна владя Покойної не висувала її на передній план в громадстві, але її заслуги з перодом характер її діяльності на на чолі в нас плекалий педагогічній діячці назто ширі, щоб хоч тезер не агадати про них теплим, ширим словом.

Уроджена 1865 р. в священничому доді свого батька, визначного криштаннина веремської залупи о. Венедикта Литвинського, влізла шире своє життя до послідньої зли зберігала трагичні священничі сім'я, які однак претарно гламонфувався в її широкую, справді європейською культурною і поступовим стосовиним сучас-

Демарш Англії в Польщі.

Аг. Райтера подає, що англійське правительство звернулося з запитом до польського правительства і до парламенту М. витанти до якої ступені супротивать зобов'язанню прийняти цім правительством за відмену Францією помилку, позаму першостат, що прислугує союзникам для фінансову добов'язань цих верокат. Тамт' пише, що який Керзона в ній справі має хопактоп дилд. мінати але може змінитися це дач Болдун уступити.

Аг. Ав. згадує, що польському правительству досі ніщо не відомо про такий дилд. виступ.

М. м. Сосніннен' тани у-от'яне?

„Курсе Пар.“ згадує, що ген. Сосніннен' вернув 2. н. м. до Варшави й обняв хвилево урядування мін. військ. справ, означе жде свого наслідника. Мін. Сосніннен'ого врандо урядове спростування про його діяльність, головномж що було поміщене під його не-присутність.

Ультимат Англії до Афганстану.

Римська „Трибуна“ згадує, що англійське правительство внаклало афганістанському правительству ультимат, у котрім домагається: визначі війсьників англійських офіцерів, понехання протанглійської пропаганди на землях Афганістану, які межують із Індією, відділення афганістанських військ із граничних територій.

Розв'язання саксонського парламенту.

3 Айльзе згадує, що правна комісія саксонського парла-

менту прийняла проти голосів соціалістів внесення комуністів в справі розв'язання парламенту.

Відповідь Франції для Німеччини.

Авас згадує, що французька відповідь на німецький мемор'ял буде велим помірковано та не замкватиме шляху для емент, дальших переговорів. Французькі представники в Португії є неприємні до німецьких замогань. Коли їх прийнято, зменшилися би залуги вже гарантії Нота зверне нагу, що деякі німецькі діячці вже виконано, пр. приречтти нім. залізничників до праці.

Землетрус.

Глашка „Таг-спост“ згадує, що в Люблянці, що проф. Белер сконстатував на апаратах в обсерваторії Тригла сильний землетрус у віддалі 400 км.

Сексана владис Варин.

Поверхня на ріці Секані піднісється шорас Бльше. Кілька бульварів під водою. Комунікація до містечка Д'Орсеї перервана. На вулицях покладвало вулиці. Люде кидають доми. І на провінції владис.

Комуністи між окуп. землями й Німеччиною.

В зв'язі з дозволом міжвоєнційної надренської комісії, віднолено комунікацію між окупованою територією і неокупованою Німеччиною.

Мексиканське правительтво.

З Нью Йорку згадує, що повстанські генерали Мейкот, Санчес і Естрада заявили, що зложать зброю, коли през. Обьегон уступить, а названі ген. обіймуть провізоричне правительтво в Мексико.

молодих дічат в. а. „У тет“, нову поеді, патріотичну й гумору. Та й де оповдання — як може ще багато дружити, про які не знаємо — остає в доді в рукописі. Мистика тмкож Поційна прикладі статті в педагогічних гідничих періодичних чи еднотіках (Учителі, Нові шляхи в вихованню, Українській дитині).

Саме в з кадра, як би не виступило і обивчалося П'ябланими. Зіставляла в гердецій дитині з Ол. Мшуголо, який га і руки перескля жетти для краю і під її впливом голубив свої думки на промітній українській інституції. Власним коштом обавувала загаранувати одну нашу співачку і співака. А триюфні Любимі Колесніної, своєї мучки по братонці, помітки, що славу українського імени р'нес а і на чужині, витягав покілля Варвара з ширим залюбленням і гордістю Українці. Пова тишлася, що про нас чужинці дізнаються, що нас пізнають в найкращій сфері духа в штуці.

Слабе азоро-ли Поційної не ревалляло і в ост. нних часах брати жинійшої участі в громадському життї, але вона ним жині інтересувалася. Складлачу у послідній раз свою широчну вкладку до „Союза Українок“, назвала: „Я сильні, працюйте! Я ширим серцем з вами“.

А нині її не стало. Гурток товаришок і товарищів по знанню, з-а яких і початателів її заслуг, громадка д'яч-их учениць і родичів, які амисі оцінити педагогічну працю Покойної, віддали її на вічний супо інок і ось ось її пам'ять.

Та по Покойній остана, як мені відомо, дуже цінна збірка найкращих творів з обсягу педагогіки і методики, остало в чинадо рукописів. Вказаним було ба, щоб У. П. Т. уайшас в переговори з родиною Покойної і перебрало те все на власність: книжки для надання друком. Це треба безумовно зробити бодай тепер, щоб життя цілого труд ідейної обштинні не пропадало марно, щоб тейкою остана її пам'ять для грядучого покоління.

Курс грошей.

Сьогодні тенденція легко знизкова

Оборот ожилений.	
Долар ам.	7,150,000—7,150,000
Долар канад.	6,500,000—6,000,000
Чеські корони	180,000—180,000
Лей	30,000—30,000
Фунти штерл.	28,000,000—28,000,000
Марки нім. стар. см. тис.	150—150
Франц. франки	300,000—300,000
Золото	
20 кор.	28,000,000—28,000,000
20 фьор.	28,150,000—28,250,000
30 марок нім.	30,000,000—30,000,000
10 рубл.	36,000,000—36,000,000

Срібло

Кор. штер.	450,000—450,000
5 кор.	2,500,000—2,500,000
фільдерн	1800,000—1800,000
рубли	2,000,000—2,000,000
корейки (за рубл.)	600,000—600,000

Варшава 3. січня 1924. Курс валютного фланка 1,23,000 м. Доларам Зад. Девиз. 6000, 6160, 6340, Кор. чеські 187.

Чехія: Бельгія 247,750 380,500 387,450; Голландія 7435 Лирдон 27,770—27,800—27,825—27,775. Новай Йорк як готівка. Париж 378,500—378,800—378,700. Прага 186,500. Швейцарія 1,118,000—1,119,000—1,119,000. Відень 90 і шл. 91 і шл. 89 і шл. Італія 297,000—298,750.

Швейцарія 3. січня 1924. Голландія 217 і тис. франк. Нью-Йорк 778 і Лондон 24,60. Париж 28,50. Медіонен 24,57 Прага 16,66. Будапешт 6,632. Бухарест 7,95. Бельгія 6,45. Софія 4,05. Відень 0,0740 і сім осмич.

36-тижнев Бірка.

Львів, 3. січня 1924.

Рух на біржі слабій, без уваги на подачу з причини браку готівки до транзакцій не дійшло. Значний попит за промисловому бараболію. Тенденція здержаня настійно слабій.

Пшениця красна „С“, з 1923 р. 18,500,000—19,000,000, жито галицьке „С“, з 1923 року 11,000,000—11,500,000, овес гал. брл. 11,000,000—11,500,000, фасовий „С“, з 1923 року 10,000,000—10,500,000, фасовий краса 39,250,000—39,000,000 фасовий колора 32—34,000,000. Кварцездз мушунська станія Сметчи 17—17,500,000. Бараболі до тлі 1,500,000—2,100,000, Готівка нім. Віденська 35—38,000,000, Греша 12,500,000—13,000,000

Мука пшениця 40%, 50%	40,000,000*
„ „ „ „ 55%, 65%	30,000,000*
„ „ „ „ 70%, 74%	25,000,000*
Мука жита 60%, 70%	25,000,000*
„ „ „ „ 70%, 74%	22,000,000*

Тили ласні клони шото Львів, бруто за нетто включно з мішковицями

Отруби прот. нетто без мішки 7,000,000*

жати 6,000,000*

Слова протолані 0,000,000—0,000,000

Сівко соа красне крас. 6,500,000—6,000,000*

Ціни розуміються в польських марках за 100 кг. без повинного податку, міськостанів залюднання. *) Ціни однішні без транзакцій.

В дітях наша будучина — наша доля і воля. Найкраще дбас про майбутність народу той, хто жертвує на „Рідну Школу“.

3 листів до Редації.

Ласкаво прошасмо надрукувати у Вашому шановному часописі от що: „Комуітат Соціалістичної Фракції Українського посольського Клубу“, який в часописі „Селянська Діла“ з 12, зазначає, що після соціалістичної наради, яка відбулася в Луцьку 17. листопада 1923, учасники якої ухвалили виїзти з до-теперішніх партій і уїтти в Українську Соц. Дем. партію, бува то „самостійне існування усіх дотепер існуючих на наших землях українських соціалістичних груп і гуртків припинено, і всім зобов'язались, як окремі організації“. Сам оповідається, що така заява не в'їди повільне діяльності, бо всі організації Української партії Соц.-дем. які існують до цього часу на Волині, Холмщині й Галичині зазначаються в нивданні як окремі організації УПСР, не зливаючи часті ні з якоїми іншими партіями і працюючи самостійно серед українського трудодового люду, помагачу йому в боротьбі проти всіх ворогів як з заводу, так і з краю.

За Секретаря Загальнодержавного Комітету У. П. С. Р.
Ал. Жиготію,
Референт по справах Волині.

3 кооперативного життя.

VI. Красний кооперативний з'їзд.

При участі 30-ти відгородничих кооператив з 37 місцевостей Галичини відбулася дня 25. грудня н. р. кооперативна нарада, скликана Радою Клясето Союзу Ремітійного у Львові. Предметом її було окончене вирішення осудання техніко-торговельної Централі з області збуту сільсько-господарських влолів і закупів середників щоденної потреби.

Са Центральна мала би бути надбудованою Покойної Союзів, отже кооперативною III-ого ступня згідно з резолюціями, які внісено на кооперативній нараді 28. вересня 1923.

Нарада проводила голова Красного Союзу Ремітійного імж Юліан Палак-копський, секретарювали імж дия. А. Ширбі з Яворова і дир. І. Мушкі зі Стрия. Наряди тривали від год. 11 перед полуднем до год. 8-ї вечера з вікторіозним обшдовою перервою.

Згідно з переговорами з центральними діяльниками Союзівми предложили провідник Комісії петри відсуднички Покойної Союзів н. Остап Луцький, директор кооператив „Плуг“ з Кангалуцької Воли.

